

7 C 139/2002-222

15 Co 390/2004-222

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne 14. 11. 2004

výrok ..... dne .....

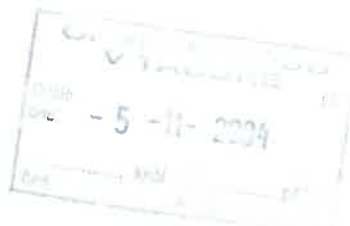
a je vykonatelné dnem .....

V Táboře

dne 14. 3. 2019

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Kosové a soudců JUDr. Roberta Ožvalda a Mgr. Pavla Příbyla v právní věci žalobkyně [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] zastoupené JUDr. Františkem Laštovkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Pod Zvonařkou 8, proti žalovaným 1) [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okr. [redacted] zast. JUDr. Jaroslavem Benešem, advokátem se sídlem v Soběslavi, Na Pískách 477/II a 2) [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okr. Tábor, zast. JUDr. Ladislavem Novotným, advokátem se sídlem v Táboře, třída 9. května 1282, o zaplacení částky 439.652,60 Kč s přísl., o odvolání žalovaného 1) [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 14.5.2004 č.j. 7 C 139/2002-190

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v odstavci prvním ve výroku o povinnosti žalovaného 1) [redacted] zaplatit žalobkyni částku 439.562,60 Kč s 5,5% úrokem z prodlení od 22.5.2002 do zaplacení **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se v odstavci prvním ve výroku o povinnosti žalovaného 1) [redacted] zaplatit žalobkyni úroky z prodlení z částky 439.562,60 Kč ve výši 8% od 27.4.2002 do 21.5.2002 a ve výši 2,5% od 22.5.2002 do zaplacení **mění tak**, že v tomto rozsahu se žaloba zamítá.

- III. Rozsudek soudu I. stupně v odstavci druhém ve výroku o částečném zamítnutí návrhu vůči žalovanému 1) [redacted] v odstavci třetím ve výroku o zamítnutí návrhu vůči žalovanému 2) [redacted] a v odstavci pátém ve výroku o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) [redacted] **zůstává nedotčen.**
- IV. Žalovaný 1) [redacted] je povinen nahradit žalobkyni na náklady řízení před soudy obou stupňů částku 89.326,- Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Františka Laštovky do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému 1) [redacted] povinnost zaplatit žalobkyni částku 439.562,60 Kč s 8% úrokem z prodlení od 27.4.2002 do zaplacení do 3 dnů od právní moci rozsudku, zamítl návrh, aby žalovaný 1) [redacted] byl povinen zaplatit žalobkyni další částku 90,- Kč s 8% úrokem z prodlení od 27.4.2002 do zaplacení a aby žalovaný 2) [redacted] byl povinen zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně s žalovaným 1) částku 439.652,60 Kč s 8% úrokem z prodlení od 27.4.2002 do zaplacení, žalovanému 1) [redacted] uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 69.051,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Františka Laštovky a žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému 2) [redacted] na náhradě nákladů řízení částku 39.000,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce JUDr. Ladislava Novotného. Soud dospěl k závěru, že výstavba garáže žalobkyně musela začít kontaktem mezi žalobkyní a žalovaným 1) [redacted] protože ten pro žalobkyni určité práce prováděl a žalobkyně s ním byla spokojená. Na základě určitého požadavku žalobkyně pak žalovaný 1) nabídl pro žalobkyni zajištění stavby sporné garáže, když tyto skutečnosti popsala žalobkyně podrobně a věrohodně ve své výpovědi a žalovaný 1) se k tomu jinak nevyjádřil. S ohledem na výpověď žalobkyně pak kontakt mezi ní a žalovaným 2) musel zprostředkovat žalovaný 1). Žalovaný 2) na základě ústní smlouvy se žalobkyní zajistil projekt a dne 25.11.1999 mu žalobkyně udělila plnou moc k vyřízení stavebního povolení. To vydal Městský úřad [redacted] dne 12.4.2000, tím došlo k naplnění smluvního ujednání mezi žalobkyní a žalovaným 2), kterému byla také žalobkyní zaplacená sjednaná částka 11.000,- Kč. S ohledem na výpovědi a tvrzení účastníků se pak soud přiklonil k verzi, že určitá dohoda o výkonu stavebního dozoru zde byla mezi žalovanými 1) a 2), protože od začátku se vědělo, že garáž bude stavět žalovaný 1), který bude spolupracovat se žalovaným 2) a v rámci této spolupráce zajistí žalovaný 2) též odborný stavební dozor. Žádným důkazem nelze prokázat uzavření smlouvy o výkonu odborného stavebního dozoru mezi žalobkyní a žalovaným 2). Žalovaný 2) by tedy měl nést odpovědnost za vady díla z titulu svého smluvního vztahu k žalovanému 1), nikoliv vůči žalobkyni. I kdyby šlo o zákonnou odpovědnost podle § 13 vyhl. č. 85/76 Sb., žádný z provedených důkazů neprokázal porušení zákonných povinností stavebního dozoru žalovaným 2). Přestože ve stavebním povolení bylo uvedeno, že stavba bude provedena svépomocí, nevylučovalo to, že ve skutečnosti bude provedena dodavatelsky, tedy konkrétním zhotovitelem. Dle názoru soudu bylo prokázáno, že došlo k uzavření smluvního vztahu týkajícího se výstavby garáže mezi žalobkyní a žalovaným 1). Tento žalovaný sice neměl živnostenské oprávnění na provádění

staveb, tato záležitost však nebyla předmětem řízení. Vznik uvedeného smluvního vztahu prokazuje výpověď žalobkyně, žalovaného 2), svědků [redacted] jakož i žalovaným 1) vystavená faktura požadující od žalobkyně zaplacení ceny díla a dále zaplacení ceny díla v plném rozsahu výhradně žalovanému 1). Jelikož žalobkyně garáž potřebovala pro svoji vlastní potřebu, jednalo se o smlouvu o dílo podle § 631 OZ, popř. o smlouvu o zhotovení věci na zakázku podle § 644 OZ. Žalovaný 1) byl povinen toto dílo provést podle projektu vypracovaného [redacted]. Dle znalce ing. [redacted] byla sice nedostatečná předprojektová příprava při vypracování projektu, nicméně stavba mohla být dle projektu realizována. Dle znalce by však i při perfektním provedení všech prací a dodržení původní projektové dokumentace došlo k havárii způsobené na stavbě spodní tlakovou vodou. Změna materiálu, kterou provedl žalovaný 1), aniž se mu podařilo prokázat, že změnu odsouhlasili žalobkyně či žalovaný 2) jako odborný dozor, nemá příčinnou souvislost s následným poškozením stavby. Bylo prokázáno, že problémy se spodní tlakovou vodou se na stavbě objevily ještě před jejím dokončením, lze odkázat na výpověď svědka [redacted]. Žalovaný 1) jako zhotovitel musel vědět, že tyto skutečnosti brání řádnému zhotovení díla a měl na to žalobkyni upozornit, jak mu to ukládá ustanovení § 637 odst. 1 OZ. Situace s tlakovou vodou by minimálně vyžadovala povolat projektanta a tuto otázku znovu řešit. To se však nestalo. Následně sice byla realizována určitá úprava, ta však dle znalce byla nevhodná. Zhotovitel pak neplnil své povinnosti ani v dalších oblastech, např. se nezachoval stavební deník, když zřejmě vůbec nebyl na stavbě veden. Stavba garáže jako dílo byla tedy dle názoru soudu provedena vadně a za tyto vady zhotovitel – žalovaný 1) odpovídá podle ust. § 645 odst. 1 OZ, když záruční doba dle ust. § 646 odst. 3 OZ činí 3 roky. Dle listinného důkazu byla stavba předána a převzata zápisem ze dne 10.11.2000, písemnou reklamaci vad uplatnila žalobkyně vůči žalovanému 1) dopisem ze dne 20.4.2001, další prokazatelnou reklamaci bylo vytknutí vad písemným zápisem ze dne 20.6.2001. Dle názoru soudu tedy žalobkyně uplatnila nároky z vad díla včas, přičemž vady díla byla odstranitelné ve smyslu ust. § 648 odst. 1 OZ. Žalobkyně prokázala, že opakovaně požadovala bezplatné odstranění vad, žalovaný 1) měl ve spolupráci s žalovaným 2) i s projektantem navrhnout řešení, to však žalovaný 1) nebyl schopen a od svých zákonných povinností se distancoval. Žalobkyně se pak musela se vzniklou situací sama vypořádat, musela se řídit rozhodnutím Stavebního úřadu v [redacted] a pokud si zajistila odstranění vad sama prostřednictvím firmy [redacted] byl její postup v souladu se zákonem. Dle znaleckého posudku [redacted] firma [redacted] s.r.o. skutečně vady díla odstranila a ani cena za odstranění těchto vad nebyla znalecky zpochybněna, byť pro její zcela podrobné posouzení by bylo potřeba další zkoumání (nákladné, zdouhavé). Je však prokázáno, že částku 439.562,60 Kč žalobkyně firmě [redacted] s.r.o. zaplatila a že tato částka se prokazatelně týkala odstranění vad díla, za které odpovídal žalovaný 1). Ten se nedokázal vyvinut z odpovědnosti za vady. Soud proto žalovanému 1) uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 439.562,60 Kč s 8% úrokem z prodlení od 27.4.2002, protože žalovaný byl prokazatelně vyzván k plnění a dostal se do prodlení. Podle ust. § 517 odst. 2 OZ má proto žalobkyně právo na úroky z prodlení ve výši vyplývající z vládního nařízení č. 142/94 Sb. Část nároku v rozsahu 90,- Kč včetně příslušenství byla zamítnuta, protože částka uplatněná žalobkyní v žalobě nesouhlasí zcela přesně s částkou zaplacenou firmě [redacted]. Žalobu směřující vůči žalovanému č.2 pak soud zamítl, neboť nárok směřující vůči tomuto žalovanému neuznal jako důvodný. O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 1) bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o.s.ř., podle kterého má žalobkyně právo na plnou náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatnění práva, neboť ve věci měla téměř úplný úspěch (až na částku 90,- Kč). Náklady

žalobkyně pak představoval zaplacený soudní poplatek 17.590,- Kč, odměna advokáta dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. v částce 38.100,- Kč, 5 režijních paušálů po 75,- Kč dle vyhlášky č. 177/96 Sb., náhrada cestovních nákladů žalobkyně za cesty k soudním jednáním ve výši 4.186,- Kč, náhrada cestovního právního zástupce žalobkyně ve výši 3.410,- Kč, část žalobkynin zaplacené zálohy použité na úhradu znalečného ve výši 5.390,80 Kč, celkem tedy po zaokrouhlení 69.051,- Kč. O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci dle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Tento rozsudek ve výroku vyhovujícím žalobě a dále ve výroku o náhradě nákladů řízení napadl včas podaným odvoláním žalovaný 1) [redacted]. Zdůraznil, že stavební povolení bylo vydáno s tím, že jde o stavbu prováděnou svépomocí a že stavební dozor bude zajišťovat osoba jiná, než je on. Žalobkyni byla známa situace týkající se hladiny spodní vody a údaje o vysoké hladině spodní vody měl projektant pan [redacted] obdržet od budoucího stavebního dozoru. Projektová dokumentace byla vypracována na základě požadavku žalovaného 2), rovněž technická zpráva [redacted] z 17.4.2001 byla vypracována na základě žádosti žalovaného 2). Odvolatel nezajišťoval komplexní realizaci stavby, neboť nezajišťoval dodatečnou izolaci, která nebyla v původním projektu [redacted]. Tu navrhl a objednal žalovaný 2) a zaplatila žalobkyně. Dle odvolatele tedy nebylo prokázáno, že uzavřel se žalobkyní, byť i ústně, smlouvu o dílo na komplexní realizaci stavby. Nepopírá, že stavbu postavil, ale šlo o ústní dohodu o zhotovení věci na zakázku, kde byl oprávněn k provádění pouze zednických prací. Předmětem plnění byla stavba garáže dle projektu pana [redacted] jiný projekt až do skončení stavby nebyl k dispozici a věc byla tedy vymezena a určena tímto projektem. Z potvrzení o předání a převzetí ze dne 10.11.2000 vyplývá, že odvolatel své povinnosti splnil, při předání žádné vady vytknuty nebyly, sjednaná částka 701.244,60 Kč byla zaplacená. V průběhu stavby se skutečně vyskytla problematika průniku vody, to bylo řešeno žalobkyní a žalovaným 2) formou dodatečné izolace zajišťované jmenovanými, která nebyla v původním projektu. K nevhodnosti použitého materiálu pak znalec [redacted] uvedl, že záměna materiálu nemá příčinnou souvislost s poškozením stavby. Žalovaný tedy na základě ústní dohody mohl realizovat stavební práce – výstavbu garáže, když obsahem dohody muselo být provedení prací tak, jak byly vymezeny projektem pana [redacted]. Podle projektu bylo plněno řádně, věc měla vlastnosti sjednané – vymezené projektem a vymíněné žalobkyní. Odvolatel nemohl stavět jinak než byl projekt, ten přitom neobsahoval stavbu železobetonové vany s předepsanou izolací ve spodní části objektu, neobsahoval odvodnění anglických dvorků. Jedinou chybou odvolatele mohlo být to, že akceptoval skutečnost, že problematika vody bude dodatečně řešena podle návrhu žalovaného 2) dodatečnou izolací. Znalosti o vodním režimu v oblasti měla žalobkyně a žalovaný 2), odvolatel neměl k dispozici hydrogeologický průzkum a nemohl ovlivnit správnost použití dodatečné izolace. Listiny ze dne 20.4.2001 a 20.6.2001 nejsou reklamací vůči odvolateli, neboť je možno reklamovat vady, jestliže věc nemá vlastnosti dohodnuté nebo vymíněné při zadávání díla. Podle znalce měla stavba ve fázi provedení odvolatelem tyto vady: nevhodná záměna materiálu zdíva, neodvodněné anglické dvorky, dodatečně provedená izolace. Z toho vyplývá, že znalec nehovoří o nekvalitně vykonané práci odvolatelem. Nutnost odstranění vlivu spodní či povrchové vody se objevila až v dubnu 2001, jde o technickou zprávu [redacted] povinnost rekonstrukce byla uložena stavebníkovi stavebním úřadem, byl vypracován nový projekt. Práce firmy [redacted] byly provedeny na základě projektové dokumentace [redacted] přejímka proběhla 30.11.2001, bylo však zjištěno zvýšení spodní vody natolik, že začala vtékat okny anglických dvorků do suterénu garáže. Jelikož projekt ing.

██████████ s tímto nepočítal, nejednalo se o reklamace předchozího díla, ale o nový obchodní případ, a to na základě dodatku č. 1 původní smlouvy o dílo. ██████████ prováděla práce podle nových projektů, neodstraňovala tedy vady prací prováděných odvolatelem, ale vady původního projektu pana ██████████. Odvolatel pak namítal i nepřiměřenost žalované částky, nesouhlasil s tvrzením znalce, že posouzení přiměřenosti je možné pouze cestou destrukčních či finančně náročných metod, neboť znalec při ohledání měřil sílu zdi, světlost stropu apod. Po provedení stavebních prací firmou ██████████ tak má žalobkyně ve vlastnictví, alespoň co se týče skleněné části a terénních úprav, zcela jinou stavbu, než byla stavba podle projektu pana ██████████. Dále odvolatel vytýkal, že okresní soud neprovedl dodatečnou výpověď ██████████ a spokojil se pouze s neúplným vyjádřením znalce.

Žalobkyně považovala napadený rozsudek za správný. Bylo prokázáno, že z důvodu nekvalitní práce odvolatele vznikla žalobkyni škoda. Odvolatel byl upozorněn na to, že pozemek má složité hydrogeologické podmínky. Ačkoliv nabízela k využití zpracovaný geologický průzkum, nikdo o něho neprojevil žádný zájem. Spoléhal na odbornost odvolatele, s někým jiným nejednala a smlouvu také s nikým jiným neuzavírala. Předpokládala, že se bude jednat o stavbu na klíč. Odvolatel pro ni v minulosti několikrát pracoval, nebyli s ním žádné problémy. Odvolatel vše připravil a žalobkyni představil i žalovaného 2) s tím, že ten bude provádět stavební dozor. Není pravdivé tvrzení odvolatele, že převzala stavbu bez připomínek, neboť dva dny před kolaudací byl sepsán zápis, v němž upozorňovala na vady týkající se vody a stavebního materiálu. Rovněž před kolaudací odvolatel a žalovaný 2) uvedli, že si nedovedou poradit se spodní vodou, přesvědčili žalobkyni o nutnosti provedení dalších úprav, tedy vnitřní izolace, což znamenalo dalších 40.000,- Kč navíc. I tuto záležitost zajišťoval odvolatel, sehnal firmu, podepsal převzetí prací. Ohledně spodní vody byla úřadem vyzvána, aby vady odstranila, za tím účelem sehnala firmu ██████████.

Podle § 212 věta první o.s.ř. přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek v rozsahu, v jakém byl odvoláním napaden, tedy ve výroku vyhovujícím žalobě a v závislém výroku o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 1) jako odvolatelem. Ostatní výroky napadeného rozsudku, tedy o částečném zamítnutí žaloby vůči odvolateli, o úplném zamítnutí žaloby vůči žalovanému 2) ██████████ a o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) ██████████ nebyly odvoláním dotčeny a nabyly tak dle § 206 odst. 2 o.s.ř. samostatně právní moci.

Odvolání není důvodné.

Z obsahu poměrně obsáhlého spisu, jakož i z odůvodnění napadeného rozsudku, vyplývá, že okresní soud se důkladně zabýval skutečnostmi rozhodnými pro posouzení uplatněného nároku žalobkyně směřujícího vůči žalovanému 1) ██████████. Dle názoru odvolacího soudu důkazy v tomto směru provedené řádně hodnotil v odůvodnění napadeného rozsudku dle zásad uvedených v § 132 o.s.ř., vyvodil z nich v rozhodujících bodech správné skutkové závěry a tyto rovněž správně posoudil po právní stránce. Klíčový pro posouzení věci je závěr o tom, zda mezi žalobkyní a žalovaným 1) ██████████ vznikl nějaký smluvní vztah a v kladném případě, jaký byl jeho obsah. Skutkový závěr soudu I. stupně o existenci smluvního vztahu týkajícího se stavby garáže mezi žalobkyní a žalovaným 1) ██████████ je řádně zdůvodněn a soud odvolací se s ním může plně ztotožnit. Odůvodnění napadeného rozsudku, ve kterém okresní soud rozebírá prvopoátek kontaktu

mezi žalobkyní a žalovaným 1) [redacted] následnou účast žalovaného 2) [redacted] při zajištění projektu a vyřízení stavebního povolení na stavbu, označení stavby za jednoduchou a uvedení údaje ve stavebním povolení o tom, že bude stavba provedena svépomocí, neexistenci živnostenského oprávnění žalovaného 1) [redacted] na provádění staveb a zejména pak výpovědi svědků [redacted] ve spojení s fakturou vystavenou žalovaným 1) a úhradou této faktury, považuje odvolací soud za přesvědčivé, zabývající se všemi podstatnými okolnostmi pro posouzení existence či neexistence uvedeného smluvního vztahu. Odvolací soud považuje za vhodné zejména poukázat na výpovědi shora uvedených svědků, kteří se všichni (vyjma svědka [redacted]) zmiňují o tom, že si je na stavbu vyžadoval či objednal žalovaný 1) [redacted]. Svědkové [redacted] a [redacted] uvedli, že je rovněž tento žalovaný platil. Svědkové [redacted] a [redacted] uvedli, že na stavbě pracovali pro žalovaného 1) na základě svých živnostenských listů, živnostenské listy pak mají i svědkové [redacted] a [redacted]. Pokud žalovaný 1) [redacted] ve své účastnické výpovědi uvedl, že neprováděl zemní práce (výkop), odvodnění výkopu a betonování základové betonové desky, potom je nutné poukázat na výpovědi shora uvedených svědků. Přestože výkop pro stavbu dělala dle svědka [redacted] nějaká firma (dle výpovědi žalovaného 2) [redacted] se jednalo o místní firmu, kterou sehnal), potom svědek [redacted] uvedl, že při tomto výkopu byl již přítomen, a to spolu se svědkem [redacted] a žalovaným 2) [redacted]. Dále svědek [redacted] uvedl, že betonáž (základová deska) dělal on se svědkem [redacted]. To svědek [redacted] potvrdil, pouze s výhradou, že na stavbu přijeli v okamžiku, kdy se stavební jáma již dokopávala. Z uvedeného tedy vyplývá, že osoby zajištěné žalovaným 1) [redacted] byly na stavbě od samého počátku stavby (vyjma provedení výkopových prací). Ovšem i tyto výkopové práce jsou uvedeny včetně částky nákladů v rekapitulaci stavebních nákladů vyhotovené žalovaným 2) [redacted] dne 14.12.1999. Částka uvedená v této rekapitulaci (pořízené ještě před stavbou) pak po určité úpravě s ohledem na změny cen u některých položek (dle písemné listiny) byla zahrnuta do celkové žalovaným 1) [redacted] fakturované částky 701.244,60 Kč. Přestože firmu pro provedení výkopových prací zajistil žalovaný 2) [redacted] přičemž nebylo zjišťováno, jakým způsobem bylo této firmě zapláceno za provedené práce, potom žalovaný 2) [redacted] dle své výpovědi dále zajišťoval dodávku fasády a oken, od žalovaného 1) [redacted] na to dostal peníze a ty také použil na úhradu těmto dodavatelům (mezi listinnými důkazy je např. faktura vystavená firmou [redacted] pro žalovaného 2) [redacted] za dodávku sekčních garážových vrat s montáží z 25.9.2000). Přestože z uvedeného vyplývá, že rovněž žalovaný 2) [redacted] se (vyjma ústní smlouvy se žalobkyní na zajištění projektu a na opatření stavebního povolení) zapojil rovněž do procesu výstavby garáže, bylo to v rámci smlouvy na výstavbu garáže dohodnuté mezi žalobkyní a žalovaným [redacted]. Na prokázání existence a obsahu tohoto smluvního vztahu nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný 1) [redacted] neprováděl dodatečné izolace v listopadu 2000. Z hlediska právního posouzení věci pak je nutné uvedený smluvní vztah mezi žalobkyní a žalovaným 1) [redacted] podřadit pod smlouvu o zhotovení věci na zakázku dle § 644 a násl. OZ jako zvláštní druh smlouvy o dílo, neboť předmětem této smlouvy bylo zhotovení garáže jakožto nové věci.

Rovněž další skutkové a právní závěry soudu I. stupně vztahující se k odpovědnosti za vady tohoto díla považuje odvolací soud za vesměs správné a může proto opětovně na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Žalobkyně v písemném doplnění a upřesnění žaloby předloženém při jednání dne 2.6.2003 vymezila svůj žalobní nárok tím, že žalovanou částku uplatňuje z titulu nákladů spojených s odstraněním vad díla – stavby garáže. Tím odstranila

rozpornost původně podané žaloby, ze které nebylo zcela zřejmé, zda jde o uplatnění nároku na náhradu škody či z odpovědnosti za vady. Pakliže okresní soud dospěl k závěru, že stavba garáže byla provedena vadně, je tento jeho závěr správný. Ve smyslu § 645 odst. 1 OZ věc zhotovená na zakázku má vady, jestliže nemá vlastnosti dohodnuté mezi stranami, popřípadě vlastnosti obvyklé, které se u předmětu díla s ohledem na jeho povahu obecně předpokládají (dále dle § 645 odst. 1 věta druhá OZ zhotovitel odpovídá i za to, že věc má vlastnosti objednatelům při zakázce vymíněné). Pakliže v této souvislosti se žalovaný 1) [redacted] odvolává na znalecký posudek znalce [redacted] konkrétně na jeho odpověď na otázku č.14 ohledně vad stavby (znalec jako vady konstatoval nevhodnost náhrady materiálu zdíva do suterénu, neodvodněné anglické dvorky a dodatečně provedenou izolaci), potom s tímto dílčím závěrem znalce se odvolací soud neztotožňuje a obraně žalovaného nemůže přisvědčit. Vada stavby garáže totiž spočívá v tom, že garáž (v suterénu) nemohla být jako garáž využívána, neboť došlo k průniku podzemní vody do suterénu. V souvislosti s tím došlo k rozlomení podlahové mazaniny v suterénu. Z hlediska právního posouzení věci jde skutečně o vadu prováděného díla dle § 645 odst. 1 OZ, nikoliv o škodu dle § 415 a násl. OZ. Tato odpovědnost za vady je přitom odpovědností objektivní, která vzniká nezávisle na zavinění zhotovitele (R 2/1978). Objektivní povaha této odpovědnosti za vady se pak projevuje i v tom, že zhotovitel odpovídá za vady díla přesto, že dle znalce [redacted] by i při perfektním provedení všech prací a dodržení původní projektové dokumentace došlo stejně k havárii způsobené na stavbě spodní tlakovou vodou a že změna materiálu v suterénu (místo betonových tvárnic použity plynosilikátové) nemá příčinnou souvislost s poškozením stavby. Tento závěr znalce je významný i z pohledu ust. § 645 odst. 2 OZ, podle kterého zhotovitel odpovídá za vady provedené zakázky, jejichž příčinou je vadnost materiálu dodaného dodavatelem či nevhodnost jeho pokynů, jestliže objednatel na vadnost materiálu či nevhodnost jeho pokynu neupozornil. Z hlediska tohoto ustanovení by se tedy zhotovitel zbavil odpovědnosti za vady pouze tehdy, pokud by na nevhodnost materiálu žalobkyni upozornil, a to dle názoru odvolacího soudu před jeho použitím. Žádná takováto skutečnost však z obsahu spisu ani z odůvodnění napadeného rozsudku nevyplývá a rovněž tak takovouto skutečnost netvrdil ani žalovaný 1) [redacted]. Navíc s ohledem na závěry znalce o neexistenci příčinné souvislosti mezi touto záměnou materiálu a vadou díla je nadbytečné se touto záležitostí dále zabývat (tedy i postavením žalovaného 2) [redacted] při stavbě, zda byl či nebyl ve funkci stavebního dozoru). Přestože odpovědnost za vady žalovaného 1) [redacted] je odpovědností objektivní, je vhodné poukázat na závěry soudu I. stupně o problémech s vodou na stavbě ještě před jejím dokončením, o kterých se zmiňuje nejen v odůvodnění rozsudku citovaný svědek [redacted] ale o existenci vody ve stavební jámě se zmiňuje i svědek [redacted]. Dále pak i přes objektivní odpovědnost žalovaného 1) je vhodné poukázat na závěr znalce [redacted] v tom smyslu, že projektová dokumentace vypracovaná pro stavební řízení mohla být použita i pro realizaci stavby a že při zjištění problémů obdobného charakteru bývá běžné, že se stavební práce zastaví, informuje se projektant, který navrhne řešení. Žalovaný 1) [redacted] však takto nepostupoval.

Správné jsou pak závěry soudu I. stupně o včasné reklamaci vad žalobkyní již dopisem ze dne 20.4.2001, a to v souladu s § 646 odst. 3 OZ v záruční době 3 roky počítané od předání díla dne 10.11.2000 dle příslušného písemného zápisu. Nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku je pak nutné uvést, že v této reklamaci došlo řádně k vytknutí vady díla (porušení materiálu tlakovou vodou). Byť z hlediska nároku z odpovědnosti za vady tato reklamační výslovný nárok neobsahovala, žalobkyně požadovala účast na reklamačním jednání. K tomuto řešení reklamační pak došlo dle zápisu z 27.4.2001, kdy byl přítomen jak žalovaný 1) [redacted]

██████████ tak i žalobkyně, a kde se dohodlo, že všichni tři původně v tomto řízení žalovaní ██████████ a projektant ██████████ předloží žalobkyni společný návrh řešení do 14 dnů. Pakliže žalovaný 1) ██████████ dopisem ze dne 24.5.2001 sdělil žalobkyni, že není kompetentní průsak vody řešit, potom z původně odstranitelné vady žalobkyní vytčené (o tomto charakteru vady svědčí fakt, že následně firmou ██████████ došlo k odstranění vady) se stala vada subjektivně neodstranitelnou. Na základě tohoto postoje žalovaného 1) byla tedy žalobkyně oprávněná tuto vadu nechat si odstranit sama a požadovat dle § 507 odst. 1 věta druhá OZ (neboť ust. § 648 OZ vzniklou situaci neupravuje) přiměřenou slevu z ceny díla.

Pokud jde o posouzení přiměřenosti slevy z ceny díla, potom lze v zásadě souhlasit se zdůvodněním okresního soudu. Oznámení o zahájení řízení o nařízení nezbytných úprav bylo stavebním úřadem MěÚ ██████████ vydáno dne 17.5.2001. Žalobkyně uzavřela smlouvu o dílo s firmou ██████████ dne 24.8.2001, smlouva se vztahovala na provedení přibetonování stěn, betonáže dna a hydroizolace stěn a dna dle projektové dokumentace zpracované ing. ██████████. **Rozhodnutím Městského úřadu ██████████ stavebního úřadu z 11.10.2001 č.j. ██████████** bylo žalobkyni nařízeno provést na předmětné stavbě nezbytné úpravy spočívající ve statickém zajištění objektu dvougaráže, izolacích proti podzemní tlakové vodě a v provedení rekonstrukcí podlahy, obvodových stěn a příčky v suterénu objektu dvougaráže, a to do 3 měsíců od právní moci rozhodnutí (tedy od 16.10.2001). Firma ██████████ provedla stavební práce od 29.10.2001 do 30.11.2001. Jelikož znalec ing. ██████████ uvedl, že provedená úprava firmou ██████████ odstraňuje problémy s tlakovou podzemní vodou, potom stavební práce provedeny touto firmou vedly k odstranění vady stavby. Přestože znalec zároveň uvedl, že ceny za některé položky účtované firmou ██████████ s.r.o. jsou vysoké či že nelze prověřit např. tloušťku betonu a umístění a druh výztuží, je možné s ohledem na jeho předchozí závěr o odstranění vady stavby považovat stavební práce firmy ██████████ za účelně provedené. Přestože součástí spisového materiálu jsou rovněž další nabídky s poměrně nižší rozpočtovou částkou, potom jednak dle názoru odvolacího soudu je na uvážení objednatele, jako firmu si k opravě vady zajistí, navíc je nutné rovněž upozornit na potřebu provedení uvedených oprav v poměrně krátké době s ohledem shora citované rozhodnutí stavebního úřadu. Pakliže v souvislosti s opravou vady musely být provedeny takové úpravy, které v původním projektu ██████████ nebyly (železobetonová vana, účinné izolace), je nutné i tyto úpravy považovat za součást odstranění vad díla. Jestliže žalovaný 1) ██████████ dále poukazoval na zprávu ██████████ o tom, že při přejímce dne 30.11.2001 byla zjištěna zvýšená hladina spodní vody natolik, že voda začala vtékat okny anglických dvorků do suterénu garáže, potom dle citované zprávy ing. ██████████ činila částka za provedené práce původně do 30.11.2001 částku 418.631,- Kč (bez 5 % DPH), za zatěsnění oken anglických dvorků realizované v rozmezí ledna až února 2002 na základě dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo pak bylo vyúčtováno 38.832,- Kč (bez DPH). Této zprávě pak odpovídá i faktura firmy ██████████ vystavená dne 3.12.2001 (tedy před provedením zatěsnění oken anglických dvorků) na částku 418.631,- Kč + 5% DPH, celkem tedy 439.562,60 Kč. Pakliže výše slevy z ceny za zhotovení věci z důvodu vad má být přiměřená zejména povaze vady, všem důsledkům jejího výskytu a ceně poskytnuté služby, jakož má vyjadřovat vzniklou i budoucí majetkovou újmu v souvislosti s případnou nižší hodnotou a životností věci (viz. Rc 12/89), potom těmto kritériím dle názoru odvolacího soudu částka ve výši 439.562,60,- Kč zaplacená žalobkyní firmě ██████████ odpovídá.

Pakliže soud I. stupně nevyhověl (ve smyslu § 120 odst. 1 o.s.ř.) důkaznímu návrhu žalovaného 1) [redacted] na výslech znalece [redacted] potom tímto svým postupem nijak nepochybil. Ustanovený znalec [redacted] podal písemný znalecký posudek, účastníci řízení dostali prostor se k tomuto posudku vyjádřit, s ohledem na jejich námítky (připomínky k posudku podal rovněž žalovaný 1) písemně podáním ze dne 19.1.2004) podal znalec písemné stanovisko ze dne 16.2.2004. Dle názoru odvolacího soudu se znalec v tomto svém stanovisku ke vzneseným připomínkám žalovaného 1) vyjádřil dostatečně. K prokázání rozhodných skutečností tedy nebylo potřebné, aby znalec ještě podával ústní výpověď k těmto připomínkám žalovaného a zároveň nebyla ústní výpověď znalce nutná ani k dalším odborným otázkám, ke kterým se znalec vyjadřoval v písemně podaném znaleckém posudku a v dodatečném písemném stanovisku a které byly současně důležité pro rozhodnutí ve věci samé. To samé platí i pro neprovedení výslechu znalce [redacted] v odvolacím řízení. Odvolací soud pak neprováděl důkaz ani dopisem žalobkyně z 6.11.2001 zaslaným paní [redacted] z České pojišťovny a.s. (který předložil žalovaný 1) zároveň s odvoláním), neboť nebyl uplatněn před soudem I. stupně a v odvolacím řízení tak není ve smyslu § 205a o.s.ř. přípustný (navíc s ohledem na jeho obsah by nebyl pro posouzení rozhodujících skutečností ani potřebný).

Odvolací soud se pak pouze neztotožnil se závěrem soudu I. stupně ohledně počátku prodlení žalovaného 1) [redacted] s úhradou této částky a se vznikem nároku žalobkyně na úroky z prodlení. Žalobkyně nepředložila žádný písemný doklad, kterým by žalovaného 1) [redacted] vyzývala k úhradě žalované částky. Takovým dokladem pak není ani zápis z jednání konaného dne 3.4.2002 v AK [redacted] který neobsahuje žádnou konkrétní částku, kterou by žalobkyně požadovala. Proto v souladu s § 563 OZ nastala splatnost žalované částky doručením žaloby v této věci žalovanému 1) [redacted] dne 20.5.2002. Dle § 563 OZ tedy měl jmenovaný žalovaný dlužnou částku uhradit dne následujícího a jelikož se tak nestalo, je od dalšího dne v prodlení. Žalobkyni tak dle § 517 odst. 2 OZ náleží nárok na úroky z prodlení, jejichž výše k 22.5.2002 činí dle nařízení vlády č. 142/94 Sb. ročně 5,5%. Z těchto důvodů proto odvolací soud napadený rozsudek potvrdil ve výroku o platební povinnosti žalovaného 1) [redacted] ohledně jistiny v částce 439.562,60 Kč s 5,5% úrokem z prodlení od 22.5.2002 dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, přičemž ve zbývajícím rozsahu ohledně přiznaných úroků z prodlení rozsudek dle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil tak, že žalobu v této části zamítl.

S ohledem na částečnou změnu rozhodnutí soudu I. stupně rozhodoval odvolací soud dle § 224 odst. 2 o.s.ř. o nákladech celého řízení. Podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 3 o.s.ř. přiznal žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení, neboť její neúspěch byl pouze v nepatrné části předmětu řízení ohledně části úroků z prodlení. Náklady řízení do vydání rozsudku soudu I. stupně byly tímto soudem v odůvodnění jeho rozsudku vyčísleny správně a odvolací soud na toto vyčíslení v celkové výši 69.051,- Kč může odkázat. Za toto odvolací řízení pak žalobkyni přísluší náhrada nákladů tvořená odměnou advokáta za právní zastupování v částce 19.050,- Kč (s ohledem na pouze jediný úkon právní služby v rámci odvolacího řízení – účast na odvolacím jednání – se odměna advokáta stanovená dle § 3 odst. 1, § 10 odst. 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb. v částce 38.100,- Kč snižuje dle § 18 odst. 1 citované vyhlášky o 50%, tedy na částku 19.050,- Kč), jeden režijní paušál k tomuto úkonu právní služby ve výši 75,- Kč podle vyhlášky č. 177/96 Sb. a náhrada cestovního k jednání soudu v částce 1.150,- Kč, celkem tedy 20.275,- Kč. Odvolací soud proto uložil žalovanému 1)

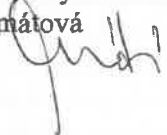
██████████ povinnost nahradit žalobkyni na nákladech řízení před soudy obou stupňů celkovou částku 89.326,- Kč, a to dle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám jejího právního zástupce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání pouze za podmínek dle § 237 odst. 1 písm. c), odst. 3 o.s.ř., tedy jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam, a to ve lhůtě 2 měsíce ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon.

V Táboře dne 16. září 2004

Za správnost vyhotovení:
Eva Chomátová

JUDr. Ivana Kosová, v.r.
předsedkyně senátu